

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2004/82 upłynął w dniu 5 września 2006 r.

(¹) Dz. U. L 261 s. 24

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez The Person Appointed by the Lord Chancellor (Zjednoczone Królestwo) w dniu 28 czerwca 2010 r. — The Chartered Institute of Patent Attorneys przeciwko Registrar of Trade Marks

(Sprawa C-307/10)

(2010/C 246/39)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

The Person Appointed by the Lord Chancellor

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Chartered Institute of Patent Attorneys

Strona pozwana: Registrar of Trade Marks

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy niezbędne jest, by poszczególne towary lub usługi objęte zgłoszeniem znaku towarowego zostały wskazane w sposób wyraźny i dokładny, a jeśli tak, to w jakim stopniu?
- 2) Czy można posługiwać się ogólnymi określeniami zaczerpniętymi z nagłówków klasyfikacyjnych powszechnej klasyfikacji towarów i usług ustanowionej na mocy porozumienia nicejskiego z dnia 15 czerwca 1957 r. (z późniejszymi zmianami) dla potrzeb wskazywania poszczególnych towarów lub usług objętych zgłoszeniem znaku towarowego?
- 3) Czy interpretacja tego rodzaju ogólnych określeń zaczerpniętych z nagłówków klasyfikacyjnych wskazanej powszechnej klasyfikacji towarów i usług powinna być albo chociaż może być oparta na zaleceniach komunikatu nr 4/03 prezesa Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 16 czerwca 2003 r. (Dz.U. OHIM s. 1647)?

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 27 kwietnia 2010 r. w sprawie T-392/06 Union Investment Privatfonds GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); przy udziale: Unicre-Cartão International De Crédito SA, wniesione w dniu 29 czerwca 2010 r. przez Union Investment Privatfonds GmbH

(Sprawa C-308/10 P)

(2010/C 246/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Union Investment Privatfonds GmbH (przedstawiciel: adwokat J. Zindel)

Druga strona postępowania:

— Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory);

— Unicre-Cartão International De Crédito SA.

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 27 kwietnia 2010 w sprawie T-392/06;
- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 10 października 2006 r. w sprawie R 442/2004-2 i uwzględnienie sprzeciwów wnoszącej odwołanie wobec rejestracji wspólnotowego znaku towarowego 1871896 „unibanco”.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu podniesiono nieprawidłowe zastosowanie art. 74 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94. Sąd błędnie wyszedł z założenia, że wnosząca odwołanie po terminie przedstawiła dowody używania znaków towarowych, na które powoływała się w sprzeciwie. Ponadto przeprowadzone przez Izbę Odwoławczą i wymagane przez art. 74 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 badanie w ramach przysługującego jej swobodnego uznania nie jest zgodne z zaleceniami Trybunału zawartymi w wyroku z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie C-29/05 P OHIM przeciwko Kaul.

Prawidłowo przeprowadzone badanie w ramach przysługującego Izbie Odwoławczej swobodnego uznania powinno było doprowadzić do uwzględnienia dowodów przedstawionych przez wnoszącą odwołanie, nawet jeśli faktycznie zostały one dostarczone z opóźnieniem. Takie przedstawienie dowodów nie przeciągało postępowania, gdyż Wydział Sprzeciwów wydał swą decyzję dopiero piętnaście miesięcy po ich dostarczeniu. Przedstawione dowody były także bezpośrednio istotne z prawnego punktu widzenia. Ponadto błędnie sformułowane pisma Wydziału Sprzeciwów przyczyniły się do tego, że wnosząca odwołanie przedstawiła dowody po terminie.

Sąd nie ocenił następnie dokonanego przez Wydział Sprzeciwów ustalenia, że uczestnicy postępowania przedstawili swe argumenty i dowody w wyznaczonym do tego terminie. Wydział Sprzeciwów nie uznał zatem, że miało miejsce przekroczenie terminu. W rezultacie Izba Odwoławcza nie miała podstaw, by stwierdzić opóźnienie w dostarczeniu dowodów. Izba Odwoławcza powinna była natomiast zbadać przedstawione dowody co do istoty.

Ani Izba Odwoławcza, a nie Sąd nie mogli zastąpić swą oceną brakującego badania Wydziału Sprzeciwów w ramach przysługującego mu swobodnego uznania. Z powodu nieskorzystania przez Wydział Sprzeciwów z przysługującego mu swobodnego uznania Izba Odwoławcza powinna była przekazać mu sprawę celem ponownego rozpatrzenia, zgodnie z art. 62 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94.

Poza tym dowody na okoliczność używania znaków towarowych przywołanych w sprzeciwie nie zostały przedstawione przez wnoszącą odwołanie z opóźnieniem z wielu względów. Po pierwsze, codzienne ogłoszenia zawarte w rubryce finansowej ponadregionalnych gazet, wykazujące używanie znaków towarowych przywołanych w sprzeciwie i innych znaków seryjnych przez wskazanie funduszy inwestycyjnych wnoszącej odwołanie, stanowią fakty notoryjne. Takie fakty OHIM powinien uwzględnić z urzędu. Po drugie, zgłaszająca nie zakwestionowała używania znaków towarowych przywołanych w sprzeciwie i innych znaków seryjnych. Po trzecie, Wydział Sprzeciwów, naruszając prawo, uniemożliwił wnoszącej odwołanie przedstawienie dalszych dowodów na okoliczność używania jej znaków. OHIM poinformował bowiem wnoszącą odwołanie, że może ona zająć stanowisko wyłącznie względem argumentów zgłaszającej i że urząd nie będzie brał pod uwagę żadnych nowych dowodów. A zatem pozostawało bez znaczenia, czy wnosząca odwołanie przedstawi dalsze dowody, czy nie. Po czwarte, terminy do przedstawienia dowodów zostały w niedopuszczalny sposób skrócone. W tym zakresie OHIM nie zastosował się do zasady 80 rozporządzenia wykonawczego nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-311/10)

(2010/C 246/41)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: G. Zavvos i Ł. Habiak, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) ⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy wymienionej dyrektywy;
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2007/46 upłynął w dniu 29 kwietnia 2009 r.

⁽¹⁾ Dz. U. L 263 s.1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Liège (Belgia) w dniu 30 czerwca 2010 r. — Hubert Pagnoul przeciwko państwu belgijskiemu — SPF Finances

(Sprawa C-314/10)

(2010/C 246/42)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Liège